

Meditacions: Divendres de la cinquena setmana de Quaresma

Reflexió per meditar el divendres de la cinquena setmana de Quaresma. Els temes proposats són: contemplar els dolors de la Verge Maria; humilitat per obrir-se a la veritat; reconèixer els signes de Jesús.

L'ESGLÉSIA tradicionalment recorda aquest divendres, anterior al Divendres Sant, els dolors de la Verge Maria al llarg de la seva vida. Quan el nen Jesús va ser presentat al

temple, el vell Simeó li va dirigir aquestes paraules: «I a tu mateixa una espasa et traspasarà l'ànima. Així es revelaran els sentiments amagats al cor de molts» (*Lc 2, 35*). L'Evangelí recull diversos moments de dolor a la vida de la Mare de Déu: aquesta profecia de l'ancià, la fugida a Egipte per salvar la vida del seu fill, els tres dies d'angoixa quan el nen es va quedar a Jerusalem... Però, per damunt de tot, es troben els instants que envoltaren la mort de Jesús: la trobada amb ell camí del Calvari, la crucifixió, el seu davallament de la creu i el seu enterrament.

Contemplar la Mare de Déu en cadascuna d'aquestes situacions ens recorda que el dolor és un company inseparable a la vida. Ni tan sols a Maria, la criatura més perfecta que ha sortit de les mans de Déu, se li ha estalviat aquesta realitat. Ella mateixa va ser la primera a adonar-se que la profecia de Simeó era

veritable: «Aquest infant (...) serà una senyera combatuda» (Lc 2, 34). El mateix Jesús diria més tard als seus deixebles que no havia vingut a portar pau, sinó una espasa (cf. Mt 10, 34). Per això, acollir Crist a la nostra vida «significa acceptar que ell desveli les meves contradiccions, els meus ídols, les suggestions del mal»^[1]: que ens descobreixi tots aquells dolors que ens procurem també amb els nostres propis pecats.

Maria és mestra del sacrifici ocult i silenciós. Amb la seva presència discreta, identificant-se amb la voluntat de Déu, va oferir el consol més gran a Jesús a la creu: «Què hi podia fer, Ella? Fondre's amb l'amor redemptor del seu Fill, oferir al Pare el dolor immens —com una espasa esmolada— que traspassava el seu Cor pur»^[2]. No trobarem en aquesta terra una explicació absoluta al mal i al sofriment; però en Crist fet home, que ha patit tots els sofriments, se'ns

obre almenys un sentit, una companyia i un consol.

CONTEMPLAM a l'Evangelí d'avui, a pocs dies del Divendres Sant, com alguns jueus van començar a dirigir-se al Senyor amb més agressivitat. Molts intentaven apedregar-lo perquè, essent home, es feia passar per Déu. Però Jesús anhela que aquests cors s'obrin al misteri de la seva Persona, així que centra l'atenció dels seus interlocutors en els innegables prodigis que havia fet: «M'heu vist fer moltes obres bones, que venien del meu Pare. Per quina d'aquestes obres em voleu apedregar?» (Jn 10, 32). Aquells savis d'Israel es troben davant d'una disjuntiva innegable. Però, en lloc d'obrir-se al misteri amb sorpresa, decideixen apedregar Jesús, ja sigui perquè allò que tenen al davant

supera els seus horitzons, o perquè no els mou un sincer interès per la veritat.

«Només la humilitat ens obre a l'experiència de la veritat, de l'alegria autèntica, del coneixement que compta. Sense humilitat estem aïllats de la comprensió de Déu, de la comprensió de nosaltres mateixos»^[3]. De la mateixa manera que un nen no sempre entén la manera d'obrar del seu pare, moltes vegades l'acció divina se'ns presenta misteriosa. Reconèixer la grandesa de Déu implica també assumir la nostra petitesa, sabent que ell supera els nostres esquemes humans. L'Esperit Sant sempre vol obrar prodigis a la nostra història, però hem d'estar disposats a escoltar amb humilitat la seva alenada sempre nova.

La Verge Maria, en el seu cant del Magníficat, glorifica el poder del Senyor, que «derroca els poderosos

del soli i exalça els humils» (Lc 1, 52). Déu es va fixar en la seva humilitat perquè, d'ara endavant, totes les generacions la diguin benaurada. «Humilitat és mirar-nos com som, sense pal·liatius, amb la veritat. I en comprendre que amb prou feines valem res, ens obrim a la grandesa de Déu: aquesta és la nostra grandesa»^[4].

A MESURA que s'acosta la seva passió, Jesús parla cada vegada més obertament de la seva condició de Fill de Déu: «Si el que jo faig no és obra del meu Pare, no em cregueu, però si ho és, i a mi no em voleu creure, creieu el que diuen les obres; així us adonareu que el Pare està en mi i jo en el Pare» (Jn 10, 37-38).

Els miracles que recullen els Evangelis ens diuen molt sobre qui és

Jesús de Natzaret. Sant Joan sol anomenar «signes» els miracles, perquè la finalitat primordial d'aquestes accions no és acabar amb la malaltia o el patiment en aquesta terra, sinó mostrar la personalitat divina de Crist i la seva condició de Messies. Els trenta-cinc miracles de Jesús conviden a penetrar al misteri de la seva Persona. En alguns mostra el seu poder sobre la natura, com quan multiplica els pans i els peixos, o quan convida Pere a caminar sobre les aigües. D'aquesta manera va manifestar l'esperit del mateix Déu Creador, que «planava sobre les aigües» (*Gn* 1, 2) en el relat de la creació. Els miracles que tenen a veure amb la resurrecció dels morts mostren, per altra banda, el seu poder sobre la vida.

D'aquí a uns dies, al Tridu Pasqual, Jesús lliurarà la seva pròpia vida com ningú ho pot fer, perquè només ell té poder sobre ella. «El Pare m'estima,

perquè dono la vida i després la recobro. Ningú no me la pren, soc jo qui la dono lliurement. Tinc poder de donar-la i tinc poder de recobrar-la» (Jn 10, 17-18). Jesús és el mateix avui i fa dos mil anys, a aquelles terres de Palestina; segueix omplint la nostra vida de gestos que revelen la proximitat de Déu. A la Verge Maria li podem demanar que, amb humilitat, siguem capaços de reconèixer els signes del seu Fill.

---

[1] Francesc, Homilia, 15-IX-2021.

[2] Sant Josepmaria, *Amics de Déu*, núm. 288.

[3] Francesc, Audiència, 22-XII-2021.

[4] Sant Josepmaria, *Amics de Déu*, núm. 96.

.....

pdf | document generat
automàticament des de [https://
opusdei.org/ca-ad/meditation/
meditacions-divendres-de-la-cinquena-
setmana-de-quaresma/](https://opusdei.org/ca-ad/meditation/meditacions-divendres-de-la-cinquena-setmana-de-quaresma/) (27/03/2026)